

КАЗКА ПРО ТЕ, ЯК ГЕОМЕТРИЧНІ ФІГУРИ ГРАЛИСЯ В ХОВАНКИ

В одній групі дитячого садочка стояла велика й гарна пісочниця. Дуже полюбили малюки бавитися в ній. Дітки пересипали пісочок у відеречка, просіювали крізь ситечка, ліпили пасочки... Але найбільше їм подобалося гратися з геометричними фігурами, що мешкали в цій пісочниці.

Та от одного разу всі фігури зникли... Зажурилася малеча: як тепер бути, чим гратися? Аж раптом почули діти чийсь привітний голос:

— Не сумуйте, мої хороші! Я вам допоможу знайти всі фігури!

Це була Пісочна Фея. У пісочниці вона була найголовнішою.

— Мої друзі піщинки знають, як зарадити лихові! — промовила Фея і загадково всміхнулася до малят. — Але мені потрібна ваша допомога. Треба буде полити пісочок водичкою, аби він став вологим.

Діти, взявши лієчки, щедро полили піщане царство. Пісок став від цього вологим, важким і темним...

— А тепер, малятка, подивіться на пісочок. На ньому є відбитки знайомих вам фігур. Відгадайте мої загадки, і ви повернете зниклі фігури до пісочниці. Тільки слухайте уважно:

Хоча кутів в мене катма,
На вигляд гарний не дарма —

Бо ж, ніби сонце, я кругленький.
Як назвете мене, маленькі?

— Це кружечок! — радісно вигукнули діти, показавши на вологому піску відбиток круга.

— Молодці! А ось вам наступна загадка:

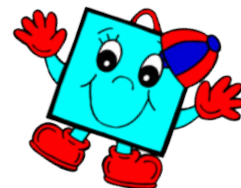
Вас, малята, всіх вітаю.
Три кути я завжди маю.
Щоб ім'я моє назвати,
Треба їх порахувати.

— Це трикутник! Ми вже полічили в ньому кути! Їх три!

— Молодці! Справжні математики! — задоволено промовила Фея. — А ось моя остання загадка. Будьте уважні!

Мене знають всі малята,
Що уміють рахувати!
Кути чотири й сторони,
Однаковісінькі вони.

— Це квадрат! — радісно вигукнули діти.

— Так, малята, авжеж це квадрат! А ну покажіть його відбиток на піску. Правильно! Ось ви й повернули всі геометричні фігури до пісочниці. А мені вже час іти. До наступної зустрічі!

І Пісочна Фея, здійнявши невеличкий вихор із піщинок, зникла в ньому...